

ogsaa kommet til Orde. Men det har været nødvendigt for Kommissionen Gang paa Gang at gribe ind i Erhvervsinteresser og begrænse nogle Erhvervs Fortjeneste. Det har været nødvendigt overfor Landbruget, men det har i ikke mindre Grad, snarere i højere Grad, været nødvendigt overfor en Række andre Erhverv, og det kan da ikke undre, at der hos Repræsentanter for disse Erhverv, der kun eller i alt Fald i det væsentlige føler sig som Erhvervsrepræsentanter, som den, der er sig selv nærmest, opstaar Misfornøjelse med den Virksomhed, Kommissionen har udfoldet. Men den har ogsaa været Genstand for Angreb, som var — det ønsker jeg at sige her — ganske uanstændige, Angreb, som intet som helst sagligt Grundlag havde, som helt igennem røbede fuldkommen Uvidenhed om de Spørgsmaal, hvorom der blev talt, og for en Kritik, der udelukkende var dikteret af politiske Hensyn og intet sagligt Moment havde.

Som Eksempel paa en saadan Kritik vil jeg nævne de to Ting, som blev fremført af det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Det ærede Medlem lod meget fornuftigt være med selv at sige god for denne Kritik, han indlod sig ikke paa en saglig Begrundelse deraf, og det af gode Grunde; thi det ærede Medlem vilde være ganske ude af Stand til at fremføre blot ganske faa Sætninger med Sammenhæng og Mening vedrørende disse Punkter, nemlig Landbrugets formentlige Forurettelse gennem Hude-Politikken og Regeringens Stilling til det saakaldte Monopol, som den skulde have givet Gødningfabrikken. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) har haft den ene Side af Sagen under sagkyndig Behandling her i Dag og har ganske taget Livet af den i Pressen fremførte Kritik. Den Kritik, som har været fremsat mod den anden Side af Sagen, Regeringens Forhold til Landets Forsyning med Chilisalpeter, og de ganske vildledende, urigtige og usandfærdige Paastande, som har været fremsatte derom, har det ærede Medlem ikke rørt ved, og det var for saa vidt ogsaa overflødigt, som kun den, der ikke kender dette Spørgsmaal, kan gøre sig til Talsmand for den Kritik, der har været fremme.

Det er for saa vidt trist at se, at en Kommission, der udfører et saa stort samfundsnyttigt Arbejde i en vanskelig Tid, skal være udsat for Kritik af en saa letbenet og uansvarlig Art, som Tilfældet er her. Jeg tror, at det Arbejde, den har udført, og som man kan gøre sig en Forestilling om ved at gennemgaa de 4 Bind af den Hvid-

bog, som er tilstillet Rigsdagens Medlemmer, er et meget dygtigt og meget samfundsnyttigt Arbejde, der vidner om Grundighed og Indsigt i de Spørgsmaal, den har behandlet. Naar vi en Gang faar denne Tid paa Afstand og kan bedømme lidenskabsløst, hvorledes det økonomiske Liv har formet sig her i Landet under de Vanskeligheder, som vi lever under, tror jeg, at denne Kommission, der i disse Aar er udsat for saa mange uretfærdige Angreb, vil faa fuld Oprejsning, ogsaa fra Sider, som nu har underkerdt dens Virksomhed, fordi man da vil indse, hvilket nyttigt og godt Arbejde den udførte. Og til den Tid vil de Mænd, som arbejdede i den og gjorde et godt personligt Arbejde, faa Tak, ikke alene fra Erhvervenes Repræsentanter, fra Landbrug, Industri, Haandværk og Handel, som er trivedes godt i disse Aar, for en meget væsentlig Del, fordi der i Kraft af de gode Raad, der er givne fra den Side, er truffet Foranstaltninger, som har været til stor og direkte Gavn for dem, men ogsaa fra det store forbrugende Publikum her i Landet, som her har haft en Beskyttelse, et Sted, hvor man med et vaagent Øje fulgte de Prisstigninger, der maatte finde Sted hist og her, og hvor man var hurtig til at gribe ind paa de forskellige Omraader med det Formaal for Øje at regulere Priserne, saaledes at Tilstandene kunde blive taaelige, som de dog hidtil har været her i Danmark. Jeg har fundet Anledning til nu at rette en saadan Tak til Kommissionen og dens Medlemmer. Jeg tror, at den fortjener den, og at med Tiden vil mange flere slutte sig til denne Tak.

Christian Rasmussen: Jeg skal blot til-lade mig at gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende enkelte mere lokale Spørgsmaal og skal ikke tage Tidens store Rørelser op til Belysning. Det er gjort i meget stort Omfang af tidligere Talere, og jeg føler mig derfor ikke fristet til at komme ind derpaa. Heller ikke de Spørgsmaal, jeg ønsker at ofre et Par Ord paa her i Aften, skal jeg uddybe synderligt, men indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger, som jeg haaber vil finde et velvilligt Øre dels hos de vedkommende højtærede Ministre, dels hos det kommende Finansudvalg.

Det første Spørgsmaal, jeg kunde ønske at omtale med et Par Ord, er allerede berørt af en enkelt eller maaske et Par enkelte Talere. Den Omtale, det har været Genstand for, har været ganske kort, men det er ikke desto mindre et Spørgsmaal, der i en Række af Aar har beskæftiget et hel Mængde